

LLEÓ XIV
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres 12 de novembre de 2025

Catequesi. Jubileu 2025. Jesucrist, la nostra esperança. IV. La resurrecció de Crist i els desafiaments del món actual. 4. L'espiritualitat pasqual inspira la fraternitat. «Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat» (cf. Jn 15,12)

Benvolguts germans i germanes, bon dia i benvinguts!

Creure en la mort i resurrecció de Crist i viure l'espiritualitat pasqual infon esperança en la vida i anima a invertir en el bé. En particular, ens ajuda a estimar i a alimentar la fraternitat, que és sens dubte un dels grans desafiaments per a la humanitat contemporània, com ho va veure clarament el papa Francesc.

La fraternitat neix d'una dada profundament humana. Som capaços de relacionar-nos i, si ho volem, sabem construir vincles autèntics entre nosaltres. Sense relacions, que ens sostenen i que ens enriqueixen des de l'inici de la nostra vida, no podrem sobreviure, créixer, aprendre. Aquestes relacions són múltiples, diferents pel que fa a modalitat i profunditat. Però és cert que la nostra humanitat es realitza millor quan estem i vivim junts, quan som capaços d'experimentar vincles autèntics, no formals, amb les persones que tenim al costat. Si ens tanquem en nosaltres mateixos, correm el risc d'emmalaltir de soledat i fins i tot d'un narcisisme que es preocupa només dels altres per interès. L'altre es redueix, doncs, a algú de qui podem obtenir alguna cosa, sense que mai estiguem disposats veritablement a donar, a lliurar-nos.

Sabem bé que fins i tot avui la fraternitat no és quelcom immediat ni que es pugui donar per descomptat. Encara més, molts conflictes, moltes guerres d'arreu del món, tensions socials i sentiments d'odi semblen demostrar el contrari. Malgrat això, la fraternitat no és un bonic somni impossible, no és un desig d'uns pocs il·lusos. Però per a superar les ombres que l'amenacen cal anar a les fonts i, sobretot, obtenir llum i força d'Aquell que només ens lliura del verí de l'enemistat.

La paraula *germà* deriva d'una arrel molt antiga, que significa tenir cura, preocupar-se, donar suport i sustentar. Aplicada a cada persona humana es converteix en una crida, una invitació. Sovint pensem que el paper de germà, de germana, es refereix al parentiu, al fet de ser consanguinis, de pertànyer a la mateixa família. En realitat, sabem bé que els desacords, les fractures i a vegades l'odi poden devastar també les relacions entre parents, no sols entre persones estranyes.

Això demostra la necessitat, avui més urgent que mai, de tornar a prendre en consideració la salutació amb què sant Francesc d'Assís s'adreçava a tothom, independentment de la procedència geogràfica i cultural, religiosa o doctrinal que fossin: *omnes fratres* era la manera inclusiva amb què sant Francesc d'Assís posava en un mateix pla tots els éssers humans, precisament perquè els reconeixia en el destí comú de dignitat, de diàleg, d'acollença i de salvació. El papa Francesc va reprendre aquest enfocament del *Poverello* d'Assís, donant valor a la seva actualitat després de vuit-cents anys, en l'encíclica *Fratelli tutti*.

Aquest *tutti* 'tots' que per a sant Francesc significava el senyal acollidor d'una fraternitat universal expressa un tret essencial del cristianisme, que des de l'inici va ser l'anunci de

la Bona Nova destinada a la salvació de tots, mai de manera inclusiva o privada. Aquesta fraternitat es fonamenta en el manament de Jesús que és novament, en tant que és realitzat per Ell mateix, compliment sobreabundant de la voluntat del Pare: gràcies a Ell, que ens va estimar i es va entregar per nosaltres, podem, alhora, estimar-nos i donar la vida pels altres, com fills de l'únic Pare i germans veritables en Jesucrist.

Jesús ens va estimar fins al final, diu l'Evangeli de Joan (cf. 13,1). Quan s'acosta la passió, el Mestre sap bé que el seu temps històric és a punt de concloure's. Tem el que és a punt de passar, experimenta el suplici més terrible i l'abandonament. La seva resurrecció, al tercer dia, és l'inici d'una història nova. I els deixebles es converteixen plenament en germans després de tant de temps de vida en comú, no sols quan experimenten el dolor per la mort de Jesús, sinó, sobretot, quan el reconeixen com el Ressuscitat, reben el do de l'Esperit i se'n converteixen en testimonis.

Els germans i les germanes que es donen suport mútuament en les proves no giren l'esquena a les persones que estan necessitades: ploren i s'alegren junts en la perspectiva laboriosa de la unitat, de la confiança, de l'entrega mútua. La dinàmica és la que Jesús mateix ens dona: «Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat» (cf. Jn 15,12). La fraternitat que ens va oferir Crist mort i ressuscitat ens allibera de les lògiques negatives dels egoismes, de les divisions, de les prepotències, i ens torna a la nostra vocació original, en el nom d'un amor i d'una esperança que es renoven cada dia. El Ressuscitat ha indicat el camí per recórrer amb Ell, per sentir-nos i per ser *fratelli tutti* 'germans tots'.